

1890-10-03

þÿ ñ ½ Ä ± š Ÿ • ™ £ À ñ ½ Ä ± α • ¡ ¡ ‘ À ñ ½

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8122>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεμια

Κυπρος → Αγγλία

Γρεβενά

Αδωνομία

Επιτακτικά

Περίεστος

Γιάφος ✓

Διασωσιν

Πάντα ΚΟΝΙΣ πάντα ΤΕΦΡΑ

πάντα ΣΚΙΑ

Τὸ μικρὸν τοῦτο ἄρθρον ἐναγκα-
ζόμεθα νὰ τιτλοφορήσωμεν διὰ τῆς ἐπι-
τῶν νεκρῶν ἐκφερομένης ταύτης ρήσε-
ως, διότι καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις
ὡς νεκροῦς θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ὡς πρὸς
τοιούτους προσφέρει· προνοεῖ δὲ καὶ
φροντίζει περὶ τῶν ἀναγκῶν μας, ὡς
ἤθελέ τις μεριμνήσῃ περὶ τεθνεώτων.

Ὡς πάντες γινώσκουσι πολλὰ καὶ
ποιχίλα ἦσαν τὰ ἐν τῷ Ὑπομνήματι
αἰτήματα τοῦ Κυριακοῦ λαοῦ. Ταῦτα
λοιπὸν ὡς σίτος κοσκινισθέντα ἐν Λον-
δίῳ, καὶ διὰ τοῦ ἀνεμομύλου τῆς δι-
πλωματίας ἀλεσθέντα ἠλαττώθησαν
σπουδαίως καὶ ἀντὶ ἐντὸς σάνκων διὰ
τῶν δρακῶν μόνον τῆς ἡμετέρας Πρε-
σβείας ἐχομίσθησαν ἡμῖν οἵτινες, ὡς λι-
μώττων ἀνθρώπος δέχεται ξηρὸν τεμά-
χιον ἄρτου, ἵνα προσωρινῶς θεραπεύσῃ
τὴν βασανίζουσαν αὐτὸν πείναν, ἐδέ-
χθημεν ἐπίσης τὰ μετὰ γλισχρότητος
παραχωρηθέντα ἐκεῖνα ψυχία. Δυστυ-
χῶς ὁμως ἄμασθη προσψάσει, καὶ ταῦ-
τα ἐγένοντο κόνις διολισθήσασα τῶν
δακτύλων μας μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐκρα-
τήθη ἐν μόνον ψυχίον, ὅπερ ἦτο τὸ πε-
ρὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἀστυνομί-
ας. Τοῦτο τοῦλάχιστον ἐνομίζομεν ὅτι
δὲν ἦρθε διαφυγὴ τῶν χειρῶν μας καὶ
ἠτοιμαζόμεθα νὰ τὸ φέρωμεν εἰς τὸ
στόμα μας, ἀλλ' ὦ τοῦ θαύματος! ὡς
πομφόλυξ καὶ τεῦτο διερράγη, ὁ δὲ λι-
χανὸς καὶ ἀντίχειρ ἡμῶν συγκλεισθέν-
τες οὐδὲν πλέον ἐκράτουν.

Πάντα κόνις πάντα τέφρα
ΠΑΝΤΑ ΟΥΚΙΑ

Ἐκ Λονδίνου ἐκομίσθη ὑπὸ τῆς Πρεσβείας χάριτος τῆς Κύπρου, ἐφ' οὗ δι' ἐρυθρᾶς μελάνης ἐσημειοῦντο 73 χωρία, ἐν οἷς προϋτίθετο ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς· πάντες ἐθεώρουν τὸ ζήτημα λελυμένον καὶ ἀνέμενον μετ' οὐ πολὺ νὰ ἴδωσι νέους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, οὐχὶ πλέον ελλημένους ἐκ τῆς κατωτάτης ἐκείνης τάξεως, ἐν ἧ' εὕρηνται καὶ άτομα ἐγκληματοθόντα, ἀλλ' ἐκλελεγμένους ἐκ τῆς τάξεως τῶν τιμίων καὶ εὐσυνειδήτων ἀνθρώπων, καὶ κατ' ἀκο-

λουθίαν ἀδρότερον μισθοδοτούμενους. Ἐχαιρον ὅλοι καὶ ἠγαλλιῶντο ἐπὶ τῇ προσδοκωμένῃ ἀστυνομικῇ μεταρρυθμίσει, καὶ εἶχον τοῦτ' ὡς παρήγορον ἐλπίδα, ἀναλογιζόμενοι ὅτι, ἐὰν ἐν πολλοῖς ἄλλοις πάσχωσι, τευλάχιστον θα περιφρουρηθῇ ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ, καὶ ἡ περιουσία των. Περιελάγως ἤκουον τοὺς διαπραττομένους φόνους καὶ ἄλλα ἐγκλήματα, ἐκάστοτε δ' ἐνόμιζον ὅτι ἦσαν τὰ τελευταῖα κατωρθώματα τῶν ἐπὶ τῆς νήσου κακουργῶν.

Συνεπληρώθη ἤδη ἐν ἔτος καὶ ἐπέκεινα ἀπὸ τῆς ἐπανόδου τῆς ἡμετέρας Πρεσβείας, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐκτὸς τῆς ἐνοικισίας σταθμῶν τινῶν, οὐδὲν ἄλλο μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, τηρούσης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου παράδοξον σιγήν. Οἱ φονεῖς καὶ ἐγκληματαῖοι ὕψωσαν ἕνεκα τούτου ἐν τῇ νησῷ, καὶ ἰδίως ἐν τῷ διαμερίσματι Λεμεσοῦ—Πάφου ἀγέρωχον κεφαλὴν· τῇ αἰμοβαφῇ αὐτῶν σημαίαν μεταφερουσιν ἀνωλύτως ἐν θριάμβῳ, διασπείροντες πανταχοῦ φόβον καὶ τρόμον· τὴν δὲ ζωὴν καὶ τὰ ὑπάρχοντα τῶν τιμίων ἀνθρώπων ἐξαρτώμενα ἐκ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς συμπαθείας αὐτῶν, οὐδὲν ἱερὸν οὐδὲ ὄσιον ἐχόντων, ἀφαιροῦσι πολλάκις περὶ ὄνου σκιᾶς.

Πάντα κόνις πάντα τέφρα
πάντα ομία

Καί ταῦτα πάντα διαπράττουσιν
ἀόιασείστως πεποιθότες ἐπι τῆς νάρκης
καί ἀδρανείας τῆς Ἀστυνομίας, ἥτις μὴ
ἔχουσα τὰ μέσα νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ
χρυσόφυγετα αὐτῶν, δὲν δύναται καί νὰ
τοὺς συλλάβῃ. Ἀλλὰ καί ἐν ἐναντίᾳ
περιπτώσει, ἢ σκέψις τῆς συλλήψεώς
των οὐδαμῶς φοβίζεται αὐτούς, διότι ἐκ
τῶν προτέρων εἰσι βέβαιοι, ὅτι δὲν θέ-
λουν καταδικασθῆ. Ἡ ἐν τοῖς δικαστη-
ρίοις ἡμῶν νομοθεσία ἀπαιτεῖ μάρτυρας
αὐτόπτας τῶν ἐγκλημάτων, οἱ δὲ δρᾶ-
σται τούτων εἰσι βέβαιοι ὅτι ἐκτός τοῦ
Παντεπόπτου οὐδεὶς ἄλλος εἶδεν αὐ-
τοὺς κακουργοβνίας, καὶ κατ'ἀκολουθίαν
μαρτυρία κατ' αὐτῶν δὲν θὰ ὑπάρξῃ.
Τοιοῦτοτρόπως παρέρχεται ὁ καιρός, ἡ
ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια γοργῶς ἀπελαύ-
νεται τῆς νήσου, οἱ ἐκ τῶν κατοίκων
τίμιοι καὶ φιλήσυχοι γίνονται θύματα
τῶν ἀνεστίων, τὸ αἷμα τῶν πρώτων φοι-
νίσσει μὲν ἀτραπούς πεδιάδας καὶ λόχ-
μας βῶα ὁμῶς εἰς τὰ ὦτα τῆς Κυβερνή-
σεως, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ ἀπόφασιν λα-
δοῦσα νὰναδιοργανώσῃ τὴν Ἀστυνομί-
αν, τὸ μόνον μέσον δι' οὗ δύναται νὰ
θέσῃ τέρμα εἰς τὴν οἰκτρὰν ταύτην
κατάστασιν, δὲν ἐνεργεῖ ἀλλὰ κα-
θευδὲι καὶ διὰ τῆς ἀξιομίμπτου ταύ-
της ἀδρανείας ἐνθαρρύνει τὴν ἐν τῇ νή-
σῳ διάδοσιν τῆς κακίας.